

holdt for os, saa vidt, at han sagde, at dette Princip var grundfalst. Naar man f. Ex. ved en Toldlov bestemmer, at en fattig Mand skal give ligesaa megen Told af en Cigar til $\frac{1}{2}$ Sk., som en velhavende Mand af en Cigar til 1 Mk., saa kalder det ærede Medlem dette en retfærdig Lov og en retfærdig Skat, men naar der er Tale om, at man skal søge tilnærmelsesviis saa godt, som det efter et billigt og retfærdigt Hensyn er muligt, at ramme Skattevoen, saa bliver det en retfærdig Skat, saa bliver den grundfalst. Ja, der blev anvendt en Betegnelse om denne Skattemaade, som endnu er langt mere kunsfende, end at det er en uretfærdig og grundfalst Skat, man gik endog saa saa vidt, at man sagde, at det var socialistisk, og da de ærede Medlemmer, der brugte dette Udtryk, jo uden Tvivl ere gaaede ud fra, at der kan være Medlemmer tilstede, der ikke kjende meget til Socialismen, saa er man løbet an paa, at dette Ord „socialistisk“ skulde vise sig som noget saaledes Forsærdeligt. For at forstærke Virkningen deraf tilføiede det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) endog saa „communisk“. Naar det nu haade er communistisk og socialistisk, saa maa enhver Mand, der ikke faae paa Forslagene, men kun paa disse Betegnelser indrømme, at det var noget ganske Forstræffeligt. Den ærede Ordfører for Forslaget under Nr. 3 gjorde opmærksom paa og var utvivlsomt ledet dertil noget af Frygt for, at dette slemme Ord, socialistisk, skulde komme frem, at der ikke var noget Socialistisk i Forslaget. Det kan være meget forsigtigt af det ærede Medlem; thi det er ganske vist, at naar dette Ord kommer frem, saa er det en farlig Indvenning mod et Forslag. Den ærede Ordfører bemærkede, at der imidlertid dog ikke var mere Socialistisk i dette Forslag, end der maatte findes i enhver stigende Scala. Derimod var den høitærede Minister dog saa velvillig mod Socialismen og mod dette Forslag, at han indrømmede, at der ikke var noget Socialistisk, eller, som han kaldte det, Socialt deri, men han tilføiede, at der tværtimod kunde være en rigtig Tanke deri; i Socialismen kan der altsaa ikke være nogen rigtig Tanke efter den høitærede Ministers Mening, men derimod

kunde der i dette Forslag være en rigtig Tanke. Jeg anseer saavel Forslaget under Nr. 3 som det under Nr. 2 for i sig selv at indeholde en Tanke, som er rigtig, og som jeg ikke betænker mig paa at kalde socialistisk, nemlig den Tanke, at Forslagene gaae ud paa at ramme Skattevoen. Det er et Hovedprincip i Socialismen, at de almindelige Byrder, som bæres af Hensyn til hele Samfundets Tarv, skulle bæres saaledes, at de uden at trykke og hemme Nogens Virkelyst dog blive taalelige for Alle. — Der er som en Indvenning fremkommet fra den høitærede Ministers Side den Bemærkning mod disse Forslag, at Landstinget vilde være imod dem, og denne Bemærkning har valet Anstød hos forskjellige ærede Medlemmer, som holdt paa dem. Jeg kan imidlertid ikke see noget Urigtigt i, at den høitærede Minister meddelede os denne Oplysning; tværtimod er jeg ham for mit Bedkommende taknemmelig for, at han siger os forud, hvorledes Landstinget vil stille sig. Han maa jo — som han ogsaa gav os at forstaae — have Grund til at sige det, siden han kunde sige saa bestemt, at han var fuldkommen vis derpaa, og jeg kan ikke være enig med de ærede Medlemmer, der have draget Ministerens Skyldighed i Tvivl; thi, skulde det nuværende Ministerium, der har stabt Landstinget, ikke kjende sit eget Varn saa nøie, at det kunde sige, hvorledes det vilde stille sig i en saadan Sag, mener jeg, at det vilde være meget uheldigt. Dette er altsaa Noget, som jeg anseer for sikkert; saa god en Tillid har jeg til det nuværende Ministerium, at det kjender Landstinget saaledes, at det veed, at Landstinget vil stemme imod disse Forslag; men dette er netop en Grund for mig til at stemme for dem; thi jeg kunde have megen lyst til at see, hvorledes Tilstanden her i Landet vilde blive, naar Landstinget kom til at sætte sig alvorligt imod Forslag, som i og for sig ere sunde og fornuftige. — Den høitagtede Minister har ogsaa som en Indvenning imod Forslagene sagt, at, naar vi ikke forkaste disse to Forslag, vil Rigsdagen komme til at sidde længere sammen, fordi han stoler paa sit Landsting, nemlig, at det skal gjøre Banfæligheder. Den Sag bliver altsaa klar, at Rigsdagen i saa Fald